

ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ КОРЕКЦІЇ

ПЛАН

- Корекція пізнавальної діяльності в дитячо-юнацькому віці
- Корекція особистісних проблем і поведінки в дитячоюнацькому віці

Корекція пізнавальної діяльності в дитячо-юнацькому віці

Основи організування і проведення корекції пізнавальної діяльності дітей дошкільного і шкільного віку

Корекцію пізнавальної сфери найдоцільніше проводити з дітьми старшого дошкільного і молодшого шкільного віку (5-11 років) з метою вдосконалення психічних процесів, які забезпечують успішність навчальної діяльності. Такі заняття з дітьми раннього віку (2-5 років) мають формувальний, навчальний характер. Для дітей 11-15 років вони можуть слугувати засобом самовдосконалення.

Корекція пізнавальної діяльності в дитячо-юнацькому віці

Основи організування і проведення корекції пізнавальної діяльності дітей дошкільного і шкільного віку

Завдання психологічної корекції пізнавальної діяльності старших дошкільників визначаються критеріями психологічної, готовності до шкільного навчання..

1. Навчати дітей використовувати різні еталони, міри, за допомогою яких вони могли б виділяти параметри об'єктів і на цій основі порівнювати їх між собою.
2. Формувати диференційоване сприйняття.
3. Формувати й розвивати узагальнені форми мислення й основних логічних операцій (аналіз, синтез, порівняння, класифікація та ін.).
4. Формувати й розвивати логічне запам'ятовування.
5. Формувати інтерес до знань, до процесу їх набуття шляхом додаткових зусиль.
6. Формувати здатність доволно керувати своєю поведінкою та пізнавальною діяльністю
7. Розвивати мову дітей, здатність зв'язно висловлювати свою думку, розуміти й застосовувати СИМВОЛИ
8. Розвивати тонкі рухи рук і зорово-рухову координацію.
9. Формувати початкові уміння у сфері навчальної діяльності: уміння уважно й точно виконувати послідовні вказівки дорослого, самостійно діяти за його завданням, орієнтуватися на правила (умови, зразок).

Корекція пізнавальної діяльності в дитячо-юнацькому віці

Основи організування і проведення корекції пізнавальної діяльності дітей дошкільного і шкільного віку

Виокремимо основні напрями корекційно-розвивальної роботи психолога з дітьми молодшого шкільного віку.

- 1. Розвиток здатності довільно керувати своєю поведінкою та пізнавальними процесами (сприймання, увага, пам'ять). Важливою стороною корекційних програм з розвитку довільності є формування функції планування й контролю своєї діяльності.**
- 2. Формування цілеспрямованого довільного спостереження за об'єктом, явищем, яке підпорядковується певному завданню (наприклад, виділити в об'єкті головне і другорядне, порівняти його з іншими об'єктами тощо).**
- 3. Розвиток абстрактного (оперування поняттями, символами) та логічного мислення (виділення основних ознак і зв'язків між явищами), розумових операцій (аналіз, синтез, міркування, порівняння та ін.).**
- 4. Розвиток смислової, логічної пам'яті, спеціальне навчання прийомів запам'ятовування.**
- 5. Формування елементів навчальної діяльності: вміння сприйняти й утримати навчальне завдання, виокремити спосіб виконання завдання й перенести його на інший матеріал, контролювати свою діяльність, аналізувати її виконання.**

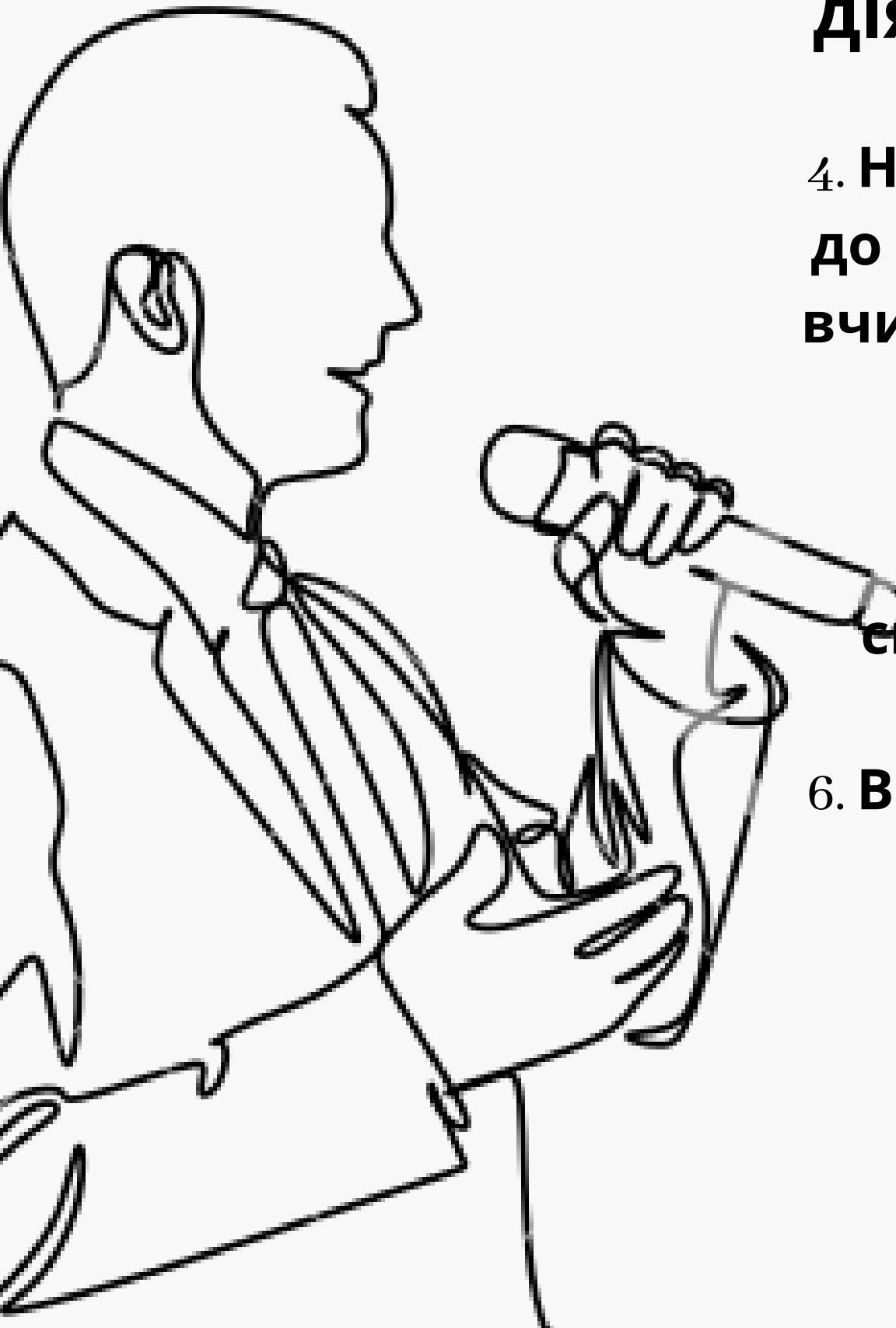
Особливості організування і проведення корекції пізнавальної діяльності з дітьми дошкільного і шкільного віку

І. В. Дубровіною сформульовано основні принципи роботи в групі розвитку:

- 1. Розвивальна робота будується на основі індивідуального підходу відповідно до «зони найближчого розвитку» дитини.**
- 2. Заняття доцільно проводити в ігровій формі, викликаючи в дітей жвавий інтерес.**
- 3. У відносинах з дітьми важливо створити атмосферу доброзичливості і дружелюбності.**

Особливості організування і проведення корекції пізнавальної діяльності з дітьми дошкільного і шкільного віку

4. Неприпустиме осудження за неуспіх. Важливо, щоб учень прийшов до школи без страху покарання за помилки, інакше йому буде важко вчитися, тому що надмірна тривожність заважатиме його діяльності.

Однак кожна помилку слід з'ясовувати з дитиною, щоб вона зрозуміла, як зробити правильно.

5. Необхідно, щоб успіх переживався дітьми як радість, цьому сприятиме позитивна емоційна оцінка з боку психолога кожного досягнення дитини.

6. Велику увагу на заняттях слід приділяти розвитку в дітей здатності до

самостійної адекватної оцінки своєї роботи. Це дозволить їм спокійніше

ставитися до результатів своєї діяльності та оцінки дорослого.

РОЗВИТОК ДРІБНОЇ МОТОРИКИ РУК І ЗОРОВО-РУХОВОЇ КООРДИНАЦІЇ

Для загального психічного розвитку ефективні вправи, спрямовані на корекцію дрібної моторики рук. Такі вправи сприяють розвитку координації

руки, регулювання руху за силою, розмахом, швидкістю й точністю, зміцнюють дрібні м'язи кистей рук, роблять дрібні рухи більш упевненими і

точними. Психологи-дослідники встановили пряму кореляційну залежність

між розвитком дрібної моторики рук та розумовим і мовним розвитком дітей.

Недаремно один із напрямів системи М. Монтесорі в роботі з розумово відсталими дітьми – підвищення сенсорної чутливості їхніх рук.

Особливості уваги дітей дошкільного і шкільного віку

Основні властивості уваги, що формуються вже в дошкільному віці, – стійкість, обсяг, розподіл і переключення.

Психологи вважають, що появи й розвитку довільної уваги передують формування регульованого сприймання та активне володіння мовою.

Чим краще розвинена мова в дитини дошкільного віку, чим вищий рівень розвитку сприймання, тим раніше формується довільна увага. Для того щоб дошкільник учився довільно керувати своєю увагою, його треба просити більше міркувати вголос. Якщо дитину 4-5-річного віку просити, щоб вона постійно називала вголос те, що повинна тримати у сфері своєї уваги, то вона зможе довільно і протягом досить тривалого часу зосереджувати свою увагу на тих чи інших предметах та їх окремих деталях, властивостях. У молодшому шкільному віці в процесі навчальної діяльності розвивається довільна увага, хоча переважною для цього віку, як і раніше, залишається мимовільна увага

Прийоми розвитку саморегуляції пізнавальної діяльності

**У ході підготовки до школи дуже важливо
формувати в дошкільників
передумови навчальної діяльності: вміння
уважно слухати, розуміти й
точно виконувати послідовні вказівки
дорослого, самостійно діяти за його
завданням, орієнтуватися на систему правил і
умов завдання,
переборювати відволікаючий вплив
побічних факторів.**

Особливості сприймання дітей дошкільного і шкільного віку

Сприймання – це пізнавальний процес чуттєвого відображення дійсності, її предметів і явищ при їх безпосередній дії на органи відчуттів. Воно пов'язане з мисленням, мовою, пам'яттю, а також з особливостями особистості. Тому використання завдань для вдосконалення сприймання здійснює корекційний вплив на всю пізнавальну сферу дитини. Корекція сприймання спрямована на розширення його обсягу, формування цілеспрямованості, свідомості, диференційності (виділення об'єкта з групи об'єктів).

Особливості сприймання дітей дошкільного і шкільного віку

У процесі навчання школяра в початковій школі сприймання стає «думаючим» (Д. Ельконін), більш аналізуючим і диференціюючим. Змінюється й роль слова в сприйнятті предметів і явищ. Якщо в учнів 1-го класу слово завершує процес сприймання (назвавши предмет, діти перестають його детально аналізувати), то учні 2-3-го класів, назвавши предмет, продовжують описувати його в словесній формі

Особливості мислення дітей дошкільного і шкільного віку

Особливості пам'яті дітей дошкільного і шкільного віку

Дослідження свідчать, що пам'ять можна значно поліпшити за умови

систематичної і цілеспрямованої роботи. Але тренувати механічну пам'ять

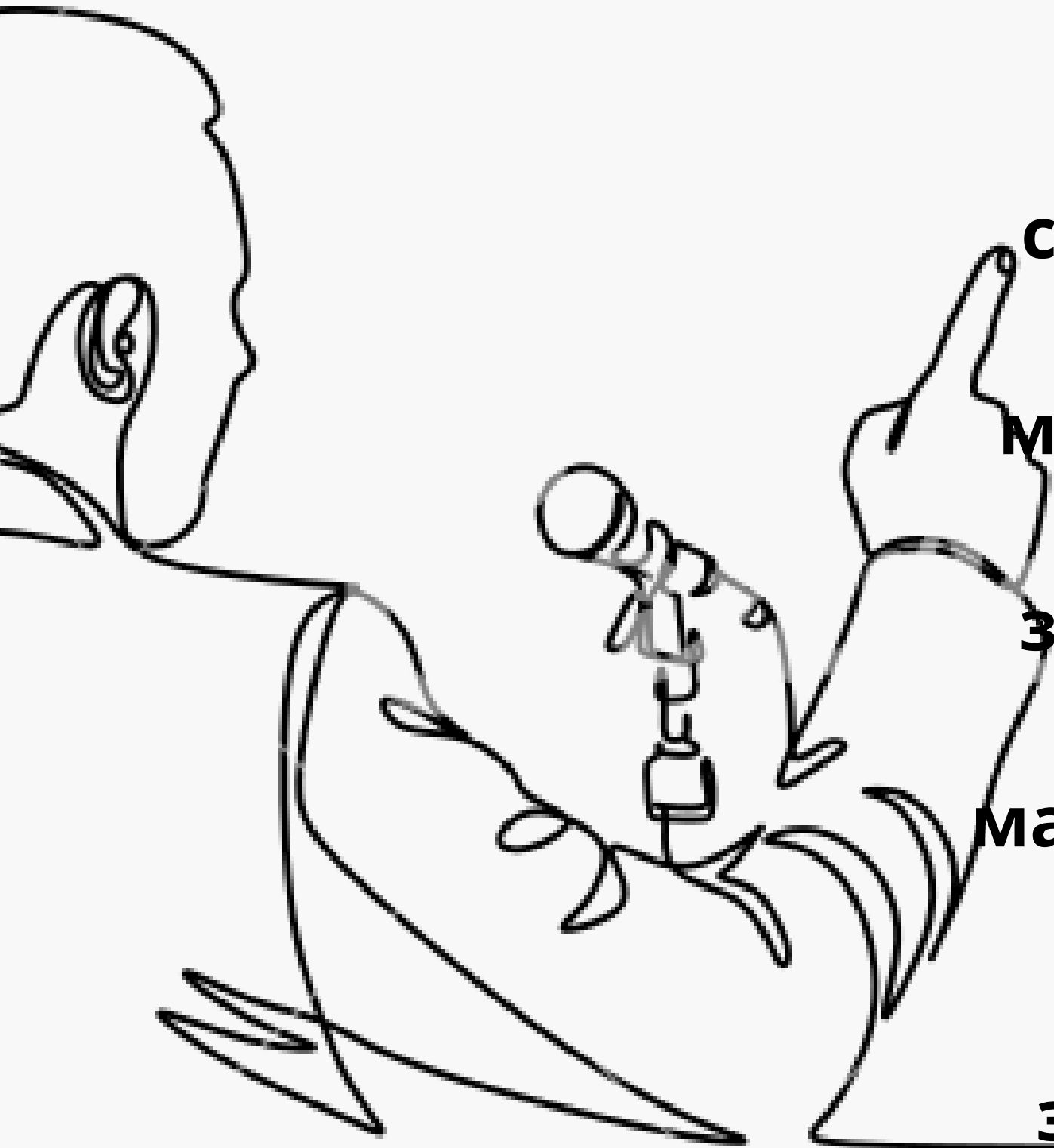
малоефективно. Необхідно, щоб дитина добре розуміла те, що вона

запам'ятовує. Крім того, дітей потрібно вчити різних способів організації

матеріалу, що полегшує його запам'ятовування.

Одна з найважливіших умов оволодіння способами логічного

запам'ятовування – певний рівень розвитку розумових операцій.

Особливості мислення дітей дошкільного і шкільного віку

Особливості пам'яті дітей дошкільного і шкільного віку

Дослідження свідчать, що пам'ять можна значно поліпшити за умови

систематичної і цілеспрямованої роботи. Але тренувати механічну пам'ять

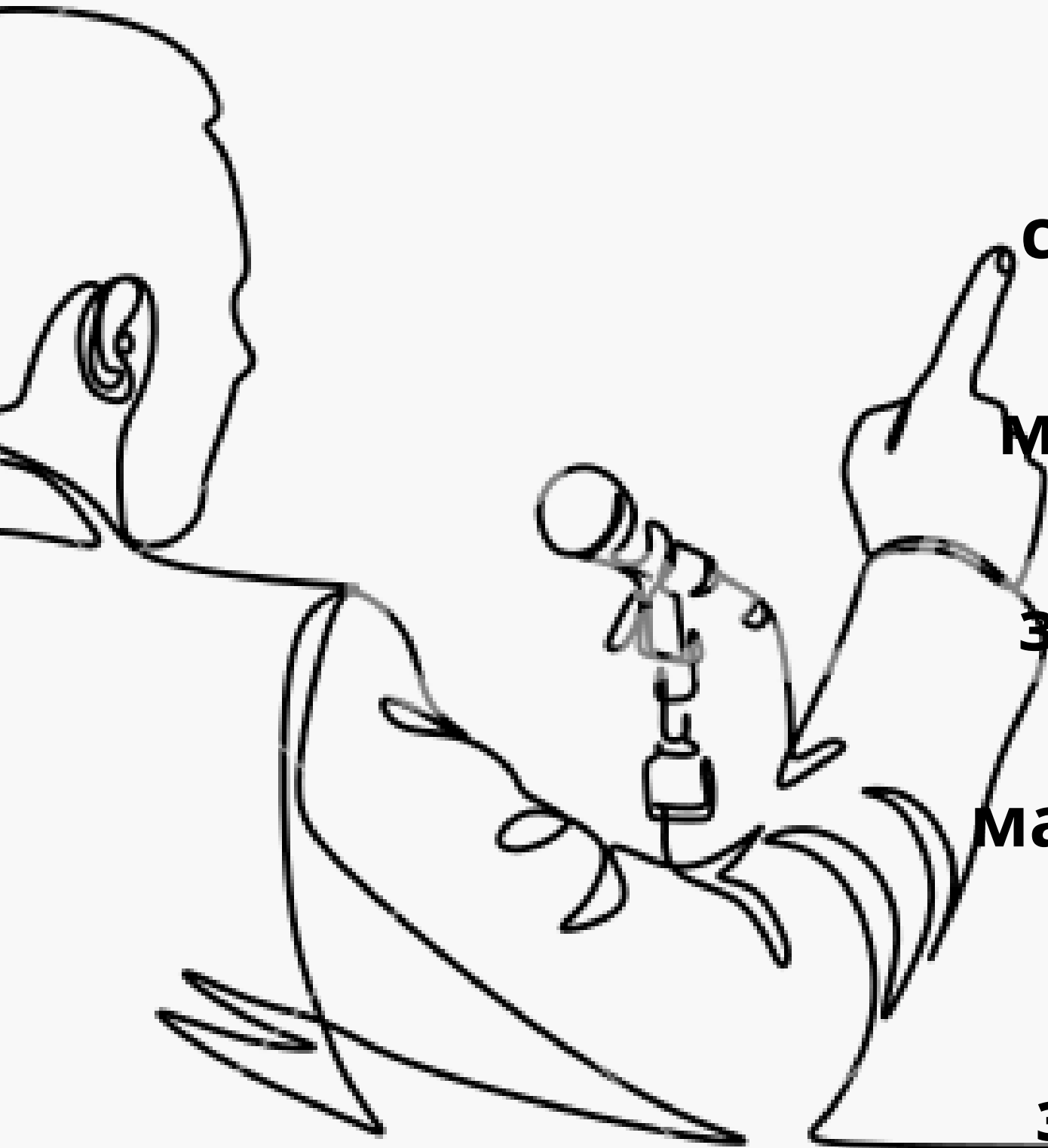
малоефективно. Необхідно, щоб дитина добре розуміла те, що вона

запам'ятовує. Крім того, дітей потрібно вчити різних способів організації

матеріалу, що полегшує його запам'ятовування.

Одна з найважливіших умов оволодіння способами логічного

запам'ятовування – певний рівень розвитку розумових операцій.

Розвиток творчих здібностей

На

сьогодні виявлені такі психологічні складники

творчої діяльності: гнучкість

розуму, систематичність і послідовність мислення,

діалектичність, готовність до ризику і

відповідальність за прийняте рішення.

Перераховані психологічні компоненти творчості є

властивостями дорослого мислення. У дітей

здатність до творчості формується поступово,

проходячи кілька стадій розвитку. Ці стадії

протікають послідовно: перш ніж бути готовим до

наступної стадії, дитина обов'язково повинна

опанувати якості, що формуються на попередніх.

Дослідження дитячої творчості дозволяють

виділити, як мінімум, три стадії розвитку творчого

мислення: наочно-дійове, причинне та евристичне.

Корекція особистісних проблем і поведінки в дитячо-юнацькому віці

**З огляду на це всі методи корекційного впливу мають
взаємодоповнювати один одного. Жоден із них не можна
абстрактно
розглядати як найкращий, єдиний або всеохопний. Крім
того, потрібно
обов'язково враховувати специфіку кожного методу
корекційного впливу
стосовно конкретної людини (індивідуальні й вікові
особливості) та
конкретної проблеми. Немає двох однакових людей. На
ту саму психологічну
проблему, труднощі кожна людина реагує по-своєму.**

Корекція особистісних проблем і поведінки в дитячо-юнацькому віці

Вибір методу корекційного впливу має підпорядковуватися особистій інтуїції і професійній мудрості психолога. В ідеалі психолог, володіючи різноманітними методами психотерапії і психокорекції, має вибрати найпридатніший із них для кожного клієнта. Саме тому ми вважаємо за необхідне розглянути найбільш значущі методи й підходи психотерапії і психокорекції. При цьому особливу увагу приділимо можливості їх застосування з урахуванням вікових особливостей дітей, підлітків, юнацтва.

